

เอดส์รักษาได้แต่ยังไม่หายขาด

ปัจจุบันยังไม่มียารักษาโรคเอดส์ให้หายขาดได้ และยังมีวัคซีนที่จะใช้ป้องกันโรคเอดส์อย่างได้ผล วิธีการรักษาในปัจจุบันเป็นเพียงการใช้ยาต้านไวรัส เพื่อชะลอการทำลายของเซลล์เม็ดเลือดขาวชนิดทีมีหน้าที่หลักในระบบภูมิคุ้มกันของร่างกาย ยานี้จะเข้ามาช่วยลดการแบ่งตัวของเชื้อไวรัสเอชไอวีในร่างกาย ยาต้านไวรัสมี ๓ กลุ่ม ซึ่งแต่ละกลุ่มจะออกฤทธิ์ต่อต้านเชื้อไวรัสเอชไอวี

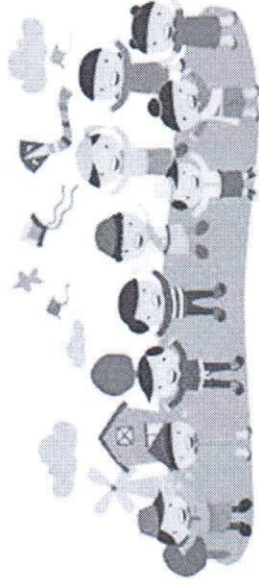
การกินยาต้านไวรัสอย่างสม่ำเสมอ จะยับยั้งไม่ให้เชื้อเอชไอวีเพิ่มจำนวนขึ้นและเพิ่มภูมิคุ้มกัน (CD๔) ให้สูงขึ้นกว่าระดับปกติ แต่ถ้ากินยาไม่สม่ำเสมอ จะทำให้การรักษาด้วยยาต้านไวรัสล้มเหลว เพราะทำให้ระดับยาในเม็ดเลือดต่ำกว่าระดับที่สามารถลดปริมาณเชื้อไวรัสได้

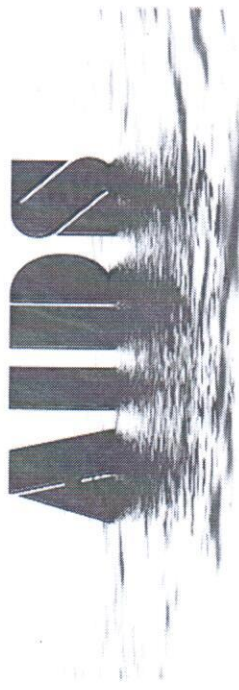
การกินยาที่ถูกต้อง ต่อเนื่องและตรงต่อเวลา เป็นหัวใจสำคัญของการรักษา ด้วยยาต้านไวรัสให้ได้ผล

ควรปฏิบัติตัวอย่างไร.....เมื่อติดเชื้อเอดส์

- ➔ รักษาสุขภาพให้แข็งแรงและออกกำลังกายสม่ำเสมอ
- ➔ มีเพศสัมพันธ์ต้องใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง
- ➔ งดสิ่งเสพติดทุกชนิด
- ➔ งดบริจาคเลือดและอวัยวะต่างๆ
- ➔ หลีกเลี่ยงการตั้งครรภ์ เพราะเด็กมีโอกาสถึง ๓๐% ที่จะรับเชื้อ
- ➔ หมั่นรักษาสุขภาพในช่องปากและฟัน เช่น แปรงฟัน หลังอาหารทุกครั้ง
- ➔ ทำจิตใจให้สงบ เช่น การฝึกสมาธิ
- ➔ ควรรับประทานอาหารให้ครบ ๕ หมู่ หลีกเลี่ยงอาหารที่ปรุงจากเนื้อสัตว์บางชนิด เช่น หมู แหนม ลาบสด หลู้ ปลาร้า ตลอดจนอาหารหมักดอง หรือเครื่องปรุงที่ทำจากสารหมักดอง เช่น ซอส ต่างๆ ซีอิ้ว และผลไม้ดอง

เอดส์ เรียนรู้...เข้าใจ และ...ป้องกัน

ด้วยความปรารถนาดีจาก
สำนักปลัด
องค์การบริหารส่วนตำบลธารโต โทร ๐-๗๗๒๙-๗๑๑๗

โรคมะเร็ง เป็นโรคติดต่อที่เกิดจากเชื้อไวรัส เซ็นนี้ เมื่อเข้าสู่ร่างกายจะไปทำลายเม็ดเลือดขาวชนิด CD4 ซึ่งเป็นเม็ดเลือดขาวที่สำคัญในระบบการสร้างภูมิคุ้มกันของมนุษย์ ทำให้ภูมิคุ้มกันของผู้ติดเชื้อเอชไอวีเสื่อมลง และทำให้เกิดภาวะแทรกซ้อนตามมา คือ โรคมะเร็ง โรคติดเชื้อฉวยโอกาส การดูแลสุขภาพทั่วไป ผู้ติดเชื้อควรทำกิจกรรมที่ทำให้ภูมิคุ้มกันทอนลดลง

เอดส์แพร่กระจายโดย

- โลหิต น้ำอสุจิ น้ำในของคลอด ประจำเดือนของผู้ที่มีเชื้อเอดส์
- ใช้เข็มฉีดยาร่วมกับคนที่เป็นโรคเอดส์
- หญิงตั้งครรภ์ที่เป็นโรคเอดส์สามารถแพร่เชื้อไปยังทารกได้

ปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้มีโอกาสติดเชื้อเอดส์

๑. ปริมาณเชื้อเอชไอวีที่ได้รับ หากได้รับเชื้อจำนวนมาก ก็มีโอกาสดูดโรคมามากไปด้วย
๒. การมีบาดแผล เพราะเชื้อจะเข้าสู่ร่างกายทางบาดแผลได้
๓. จำนวนครั้งของการรับเชื้อ หากรับเชื้อบ่อยๆ ก็จะมีโอกาสติดเชื้อมากยิ่งขึ้นไปด้วย
๔. สุขภาพของผู้รับเชื้อ ถ้าได้รับเชื้อเอชไอวีในขณะที่ร่างกายไม่แข็งแรง ก็มีโอกาสดูดเชื้อได้ง่ายขึ้น
๕. การติดเชื้ออื่นๆ เช่น การเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ต่างๆ ทำให้มีเม็ดเลือดขาวอยู่ที่แผลจำนวนมาก พร้อมทั้งจะรับเชื้อได้โดยง่าย

เอดส์ป้องกันได้

๑. การไม่มีเพศสัมพันธ์กับผู้ติดเชื้อเอชไอวีหรือป่วยเป็นโรคเอดส์ หากหลีกเลี่ยงไม่ได้ควรใช้ถุงยางอนามัย อย่างถูกวิธี
๒. ไม่ใช้เข็มฉีดยาหรือของมีคมร่วมกับผู้อื่น
๓. การตรวจเลือดและขอรับบริการปรึกษาเรื่องโรคเอดส์ก่อนแต่งงาน และก่อนที่คิดมีบุตร
๔. หลีกเลี่ยงการรับเลือดโดยไม่จำเป็น หากมีความจำเป็น ต้องเป็นเลือดที่ผ่านการทดสอบว่าปราศจากเชื้อเอชไอวีแล้วเท่านั้น

อาการของโรคเอดส์

เมื่อติดเชื้อเอดส์แล้ว จะแบ่งช่วงอาการออกเป็น ๓ ระยะ คือ

๑. ระยะไม่ปรากฏอาการ (Asymptomatic stage) หรือ ระยะติดเชื้อโดยไม่มีอาการ ในระยะนี้ผู้ติดเชื้อจะไม่แสดงอาการผิดปกติใด ๆ ออกมา จึงดูเหมือนคนมีสุขภาพแข็งแรงเหมือนคนปกติ แต่อาจเจ็บป่วยเล็ก ๆ น้อย ๆ จากระยะแรกเข้าสู่ระยะต่อไปโดยเฉลี่ยใช้เวลาประมาณ ๗-๘ ปี แต่บางคนอาจไม่มีอาการนานถึง ๑๐ ปี จึงทำให้ผู้ติดเชื้อสามารถแพร่เชื้อต่อไปให้กับบุคคลอื่นได้ เนื่องจากส่วนใหญ่ไม่ทราบว่าตนเองติดเชื้อ

๒. ระยะมีอาการสัมพันธ์กับเอดส์ (Aids Related Complex หรือ ARC) หรือระยะเริ่มปรากฏอาการ (Symptomatic HIV Infection) ในระยะนี้จะตรวจพบผลเลือดบวก และมีอาการผิดปกติเกิดขึ้นให้เห็น เช่น ต่อมมน้ำเหลืองโตหลายแห่งติดต่อกันนานกว่า ๓ เดือน, มีเชื้อราในปากบริเวณกระพุ้งแก้ม และเพดานปาก, เป็นงูสวัด หรือแผลริมชนิดลูกกลม และมีอาการเรื้อรังนานเกิน ๑ เดือน โดยไม่ทราบสาเหตุ เช่น มีไข้ ท้องเสีย ผื่นหนังอักเสบ น้ำหนักลด เป็นต้น ระยะนี้อาจเป็นอยู่นานเป็นปีก่อนจะกลายเป็นเอดส์ระยะเต็มขั้นต่อไป

๓. ระยะเอดส์เต็มขั้น (Full Blown AIDS) หรือ ระยะโรคเอดส์ ในระยะนี้ภูมิคุ้มกันของร่างกายจะถูกทำลายลงไปมาก ทำให้เป็นโรคต่าง ๆ ได้ง่าย หรือที่เรียกว่า "โรคติดเชื้อฉวยโอกาส" ซึ่งมีหลายชนิด แล้วแต่ว่าจะติดเชื้อชนิดใด และเกิดที่ส่วนใดของร่างกาย หากเป็นวัณโรคที่ปอด จะมีอาการไอเรื้อรัง ไอเป็นเลือด ถ้าเป็นเยื่อหุ้มสมองอักเสบจากเชื้อ Cryptococcus จะมีอาการปวดศีรษะอย่างรุนแรง คอแข็ง คลื่นไส้ อาเจียน หากเป็นโรคเอดส์ของระบบประสาทก็จะมีอาการความจำเสื่อม ซึมเศร้า แขนขาอ่อนแรง เป็นต้น ส่วนใหญ่เมื่อผู้เป็นเอดส์เข้าสู่ระยะสุดท้ายนี้แล้วโดยทั่วไปจะมีชีวิตอยู่ได้เพียง ๑-๒ ปี